

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Pavly Polednové a soudkyň JUDr. Zuzany Sváčkové a JUDr. Barbory Holé ve věci

žalobce: **xxx. R. J.**, narozený xxx
bytem xxx xxx, xxx xxx
zastoupený advokátem Mgr. Lukášem Trojanem
sídlem Na Strži 2102/61a, 140 00 Praha 4

proti
žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti,** IČ 00025429
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

o zaplacení částky 178 112 Kč s příslušenstvím,

k žalobce a žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 13. května 2026, č. j. 37 C 121/2023-588,

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně **se** v napadené části výroku I. co do částky 33 396 Kč s příslušenstvím **potvrzuje**.

II. Ve výroku II. **se** rozsudek soudu prvního stupně **mění** jen tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 8 349 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 8 349 Kč od 13. 12. 2023 do zaplacení do 15 dnů od právní moci rozsudku, jinak **se** rozsudek soudu prvního stupně v tomto výroku **potvrzuje.**

III. Žalobce **je povinen** zaplatit žalované náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně ve výši 4 650 Kč do 15 dnů od právní moci rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V. (K.ř. č. 1 – rozsudek)

IV. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Odvoláním napadeným rozsudkem soud prvního stupně uložil žalované povinnost zaplatit žalobci částku 38 962 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně od 13. 12. 2023 do zaplacení, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku (výrok I), zamítl žalobu v části, kterou se žalobce domáhal zaplacení částky 139 150 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně od 13. 12. 2023 do zaplacení (výrok II) a dále rozhodl, že žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 4 650 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok III).

2. Soud prvního stupně takto rozhodl svým v pořadí druhým rozsudkem o žalobě, kterou se původně žalobce z titulu svého nezákonného trestního stíhání domáhal na žalované poskytnutí zadostiučinění ve formě omluvy za nemajetkovou újmu a náhrady škody, spočívající v nákladech vynaložených na obhajobu ve výši 965 640,50 Kč, respektive náhrady škody ve výši 154 081 648 Kč, způsobené v souvislosti s odnětím a zajištěním majetku žalobce v trestním řízení a omezením možnosti s tímto nakládat.

3. Žalovaná po předběžném projednání shledala ve stanovisku z 13. 12. 2023 nárok žalobce částečně důvodným co do požadavku na poskytnutí omluvy za nemajetkovou újmu a co do nároku na náhradu škody v podobě obhajného ve výši 736 466,50 Kč. Ve zbývající části označila žalobcem uplatněný nárok za nedůvodný a navrhovala, aby žaloba byla v tomto rozsahu pro absenci zákonných předpokladů odpovědnosti státu za žalobcem tvrzenou škodu zamítnuta.

4. Poté, co žalovaná žalobci poskytla dne 13. 12. 2023, respektive 14. 12. 2023 požadovanou omluvu a dne 15. 12. 2023 zaplatila žalobci částku 736 466,50 Kč, vzal žalobce v tomto rozsahu žalobu zpět a soud prvního stupně usnesením ze dne 20. 5. 2024, č. j. 37 C 121/2023-169 řízení v rozsahu zpětvzetí žaloby zastavil.

5. Dne 17. 6. 2024 vzal žalobce za souhlasu žalované žalobu částečně zpět co do částky 134 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z této částky od 13. 6. 2023, požadované z titulu náhrady škody v podobě ušlého zisku. Soud prvního stupně pak svým v pořadí prvním rozsudkem ze dne 15. 8. 2024, č. j. 37 C 121/2023-241, řízení v části, ve které se žalobce domáhal zaplacení částky 134 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z této částky od 13. 6. 2023 do zaplacení (výrok I.), uložil žalované povinnost zaplatit žalobci částku ve výši 4 356 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z této částky od 13. 12. 2023 do zaplacení, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok II.), zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal zaplacení částky ve výši 154 306 332 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 154 310 688 Kč od 13. 6. 2023 do 12. 12. 2023 a s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 154 306 332 Kč od 13. 12. 2023 do zaplacení (výrok III.) a uložil žalobci povinnost zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 2 700 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok IV.). Odvolací soud svým rozsudkem ze dne 9. 4. 2024, č. j. 25/2025-300 rozsudek soudu prvního stupně v odvoláním napadených výrocích II., III. a IV. potvrdil (výrok I.) a uložil žalobci povinnost zaplatit žalované náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 1 200 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok II.).

6. K dovolání žalobce Nejvyšší soud rozsudkem ze dne 17. 2. 2026, č. j. 30 Cdo 3082/2025-375, rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9. 4. 2025, č. j. 72 Co 25/2025-300, v části výroku I, kterou byl rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 15. 8. 2024, č. j. 37 C 121/2023-241, potvrzen v zamítavém výroku o věci samé co do částky 178 112 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z této částky za dobu od 13. 12. 2023 do zaplacení, jakož i ve výroku IV o nákladech řízení, a dále ve výroku II o nákladech odvolacího řízení, a rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 15. 8. 2024, č. j. 37 C 121/2023-241, v části výroku III o zamítnutí žaloby co do částky 178 112 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z této částky za dobu od 13. 12. 2023 do zaplacení a ve výroku IV o nákladech řízení zrušil a v tomto rozsahu věc vrátil Obvodnímu soudu pro Prahu 2 k dalšímu řízení (výrok I.) a ve zbývajícím rozsahu dovolání odmítl. Dovolací soud

shledal posouzení věci nalézacími soudy z pohledu splnění podmínek pro požadované navýšení odměny žalobcova obhájce na trojnásobek (a k němu příslušející náhrady daně z přidané hodnoty) vztahujícího se k úkonům představovaným účastí tohoto obhájce na celkem 12 hlavních líčeních konaných ve dnech 23. 6. 2021, 24. 6. 2021, 31. 8. 2021, 1. 9. 2021, 2. 9. 2021, 3. 9. 2021, 29. 9. 2021, 30. 9. 2021, 13. 10. 2021, 11. 11. 2021, 12. 11. 2021 a 21. 12. 2021 neúplným, a tudíž nesprávným. Vytkl odvolacímu soudu částečnou nepřezkoumatelnost odůvodnění jeho rozsudku, pokud se v případě výše uvedených úkonů právní služby omezil pouze na paušální zhodnocení jejich složitosti, respektive obtížností části z nich se nezabýval vůbec. Uložil pak soudům nižších stupňů, aby se v dalším řízení zaměřily na zhodnocení obtížnosti úkonů právní služby žalobcova obhájce spočívajících v jeho účasti na zmíněných dvanácti hlavních líčeních, načež v závislosti na tom, co bylo při těchto hlavních líčeních projednáváno, zhodnotí, zda tyto úkony, popř. některé z nich, pro svou mimořádnou obtížnost odůvodňují navýšení mimosmluvní odměny ve smyslu § 12 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „advokátní tarif“), a to až na její trojnásobek, či nikoliv.

4. Soud prvního stupně v dalším řízení na podkladě provedeného dokazování vyšel z toho, že usnesením Policie České republiky, Národní centrály proti organizovanému zločinu SKPV sekce organizovaného zločinu, ze dne 7. 3. 2017, č. j. NCOZ-9015-97/TČ-2016-410091 bylo zahájeno trestní stíhání pro trestný čin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. b), c) trestního zákoníku. Na základě usnesení Policie České republiky, Národní centrály proti organizovanému zločinu SKPV, Operativní odbor ZHTČK ze dne 4. 3. 2019, č.j. NCOZ-9015-804/TČ-2016-412000-H došlo k zahájení trestního stíhání žalobce, a to pro podezření ze spáchání pokračujícího trestného činu podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. b) trestního zákoníku ve znění účinném do 1. 2. 2019. Dne 27. 8. 2020 byla na žalobce podána k Městskému soudu v Praze obžaloba. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 4. 3. 2022, sp. zn. xxx ve spojení s unesením Vrchního soudu v Praze ze dne 7. 2. 2023, č.j. xxx byl žalobce zproštěn obžaloby podle § 226 písm. b) trestního řádu, neboť soud dospěl k závěru, že v žalobním návrhu označené skutky nejsou trestnými činy. V průběhu řízení před soudem vedeném pod sp. zn. xxx byl žalobce zastoupen obhájcem Mgr. Lukášem Trojanem, advokátem, který je plátcem daně z přidané hodnoty. Obhájce žalobce vykonal úkony právní služby spočívající v účasti při hlavních líčeních ve dnech 23. 6. 2021, 24. 6. 2021, 31. 8. 2021, 1. 9. 2021, 2. 9. 2021, 3. 9. 2021, 29. 9. 2021, 30. 9. 2021, 13. 10. 2021, 11. 11. 2021, 12. 11. 2021 a 21. 12. 2021. Na základě nesporných tvrzení účastníků měl soud prvního stupně za prokázanou časovou dotaci těchto hlavních líčení. Protokoly o hlavních líčeních pak měl za prokázaný průběh a obsah dotčených hlavních líčení. Na tomto základě vyšel zejména ze zjištění, že při hlavním líčení konaném dne 23. 6. 2021 byla přednesena obžaloba, vyjádřili se jednotliví obžalovaní ke své nevině a bylo započato s výslechem jednotlivých obžalovaných. Při hlavním líčení konaném dne 24. 6. 2021 byli vyslechnuti obžalovaní, a to Xxx. S. P. , která se vyjadřovala i v rámci své odbornosti, dále obžalovaný xxx. xxx. T. K., byl proveden doplňující výslech obžalovaného P. U. a dále byly předloženy k nahlédnutí listinné důkazy, a to celá řada listinných důkazů, celkem se jednalo o 50 svazků. Některé listinné důkazy byly výslovně čteny. Při hlavním líčení dne 31. 8. 2021 bylo pokračováno v dokazování, byli vyslechnuti svědkové, pracovníci společnosti Chxxxn, Mxxxa. Při hlavním líčení dne 1. 9. 2021 bylo pokračováno ve výslechu svědků, byli vyslechnuti svědkové zejména z řad lékařů, kteří vypovídali v rámci své odbornosti a byly provedeny četné listinné důkazy. Při hlavním líčení dne 2. 9. 2021 bylo pokračováno v dokazování výslechy svědků a listinnými důkazy. Při hlavním líčení dne 3. 9. 2021 bylo opět pokračováno v dokazování a byly zejména čteny listinné důkazy. Při hlavním líčení dne 29. 9. 2021 byl vyslechnut svědek a dále byly čteny výpovědi dalších svědků, ke kterým se dále již nikdo nevyjadřoval. Při hlavním líčení dne 30. 9. 2021 bylo pokračováno v dokazování čtením výpovědí svědků. Při hlavním líčení dne 13. 10. 2021 byly opět čteny výpovědi svědků, byl předložen znalecký posudek z oboru kybernetika, další znalecké posudky z oboru kriminalistika, odvětví balistika, odvětví daktyloskopie, odvětví genetika, odvětví fyzikální chemie a další, u kterých je uvedeno, že přítomní nechtějí a nepožadují žádné

podrobné čtení těchto znaleckých posudků. Při hlavním líčení dne 11. 11. 2021 byla vyslechnuta znalkyně MUDr. Dagmar Malotová, která zpracovávala, stvrzovala tímto znalecký posudek z oboru zdravotnictví – mikrobiologie ze dne 30. 10. 2017, na který odkázala. Dále byl vyslechnut svědek xxx. xxx. R. Z., xxx, a byly provedeny listinné důkazy. Dokazování bylo skončeno a bylo přistoupeno k závěrečným řečem. Při hlavním líčení dne 12. 11. 2021 bylo pokračováno v závěrečných řečech s tím, že měl na tomto hlavním líčení svou závěrečnou řeč rovněž Mgr. Lukáš Trojan, obhájce žalobce. Při hlavním líčení dne 21. 12. 2021 bylo pokračováno v závěrečných návrzích a v závěrečných řečech ostatních obhájců.

4. Svá skutková zjištění soud prvního stupně následně právně posoudil podle § 1 odst. 1, § 2, § 5, § 7 odst. 1, § 8 odst. 1, § 13 odst. 1 a § 31a zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci, rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (dále jen zákon č. 82/1998 Sb.“) a uzavřel, že rozhodnutí o zahájení trestního stíhání, které skončilo rozsudkem, jímž byl žalobce zproštěn obžaloby, má stejné následky jako nezákonné rozhodnutí. Žalobci proto náleží náhrada škody spočívajících v nákladech na obhajobu, které v nezákonně vedeném trestním řízení vynaložil. Vyšel z toho, že dle § 10 odst. 3 písm. c) advokátního tarifu při obhajobě v dotčeném trestním řízení se za tarifní hodnotu považuje částka 30 000 Kč. Dle zmíněného ustanovení ve spojení s § 7 bod 5. advokátního tarifu pak výše mimosmluvní odměny za 1 úkon právní služby činí 2 300 Kč. Zvýšenou náročnost obhajoby, která odůvodňuje navýšení odměny žalobcova obhájce na dvojnásobek, pak soud prvního stupně shledal při hlavním líčení konaném dne 24. 6. 2021, kdy byly prováděny výslechy týkající se odbornosti svědků a rozsáhlé dokazování listinnými důkazy, dne 1. 9. 2021, kdy došlo k výslechu dalších odborníků z oblasti zdravotnictví a financování zdravotní péče, dne 2. 9. 2021, kdy proběhly výslechy lékařů a byly prováděny důkazy týkající se odborné medicínské problematiky, dne 11. 11. 2021, kdy proběhl obsáhlý výslech znalkyně z oboru zdravotnictví a dne 12. 11. 2021, kdy došlo k přednesu závěrečné řeči žalobcova obhájce. Vyšší náročnosti právní pomoci žalobcova obhájce ve smyslu § 12 odst. 1 advokátního tarifu, kterou vynaložil při zmíněných hlavních líčeních, pak odpovídá odměna obhájce zvýšena na dvojnásobek, celkem tedy částka 32 200 Kč navýšená o 21 % daň z přidané hodnoty, které je žalobcův obhájce plátcem, celkem tedy částka 38 962 Kč. Oproti tomu navýšení odměny obhájce za účast na hlavním líčení ve dnech 23. 6. 2026, 31. 8. 2026, 3. 9. 2021, 29. 9. 2026, 30. 9. 2026, 13. 10. 2026 a 21. 12. 2026, však žalobci dle soudu prvního stupně nenáleží, protože v těchto dnech probíhalo běžné dokazování, tj. převážně čtení listin nebo výpovědí svědků, kdy žalobcův obhájce nevykazoval výraznější procesní aktivitu, respektive klíčovou aktivitu vyvíjeli jiní obhájci, státní zástupce nebo předseda senátu. Soud prvního stupně z uvedených důvodů uložil žalované zaplatit žalobci částku 38 962 Kč se zákonným úrokem z prodlení od 13. 12. 2023 a ve zbývající části, co do jeho požadavku na zaplacení částky 139 150 Kč s příslušenstvím, žalobu zamítl. Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení soud prvního stupně odůvodnil odkazem na § 142 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“).

5. Proti rozsudku soudu prvního stupně podali oba účastníci řízení včasná odvolání.

6. Žalobce, který podal odvolání pouze proti jeho zamítavému výroku, v něm předně zdůraznil, že odškodnění, které mu bylo doposud přiznáno, nepovažuje za dostatečné. Soudu prvního stupně pak konkrétně vytkl, že odmítl navýšení odměny žalobcova obhájce za účast u hlavního líčení konaného dne 23. 6. 2021 pouze s tím, že tehdy se hmotněprávní složitost věci neprojevila. Nedostatek odůvodnění činí rozsudek soudu prvního stupně v této části nepřezkoumatelný. Ani názor prvostupňového soudu, že absence žalobce při hlavním líčení konaném dne 31. 8. 2021 snižovala náročnost procesní činnosti jeho obhájce, není správný a ani logický. Nepřítomnost klienta u hlavního líčení totiž náročnost jeho obhajoby naopak zvyšuje, protože musí jednat za klienta bez jeho bezprostředního pokynu, což logicky vyžaduje vyšší míru jeho koncentrace a pozornosti. Musí-li tedy obhájce bezprostředně reagovat na průběh hlavního líčení bez možnosti konzultace s klientem, tak taková skutečnost náročnost jeho práce zvyšuje, nikoliv snižuje. Žalobce

nesouhlasí ani se závěrem soudu prvního stupně, že při hlavních líčeních konaných ve dnech 31. 8. 2021, 1. 9. 2021 a 2. 9. 2021 byla míra náročnosti obhajoby pouze běžná. Je-li totiž trestní řízení vedeno proti mnoha obžalovaným zastoupeným více obhájci, tak při výslechu svědků klade dotazy nejprve soud, pak obžaloba a až pak obhájci obžalovaných, čímž se dotazy, které jsou relevantní, logicky postupně vyčerpávají. Nadto aktivita vyvíjená různými obhájci v témže trestním řízení je především projevem jejich procesní strategie. Nevyjadřoval-li se tedy žalobcův obhájce obsáhle k důkazům prováděným při hlavních líčeních konaných ve dnech 3. 9. 2021, 29. 9. 2021, 30. 9. 2021, 13. 10. 2021 a 21. 12. 2021, neznamená to, že jeho účast nevyžadovala vysokou míru koncentrace a odbornou připravenost. Výjimečná náročnost žalobcovy obhajoby byla přitom dána nejen rozsahem trestního spisu, který obsahoval přes 16 000 stran nacházejících se v padesáti svazcích, ale také mimořádnou skutkovou a právní složitostí trestní věci spočívající v nutnosti zodpovězení velkého množství otázek ze zdravotnictví a oblasti úhrad zdravotní péče prostřednictvím rozsáhlých výslechů znalců a dalších odborníků ze zdravotnictví, což vše si žádalo potřebu orientace v různých právních i odborných oblastech. Vyšší náročnost na přípravu a poté koncentraci při hlavních líčeních způsobovala i značná medializace tohoto trestního řízení a konečně i skutečnost, že hlavní líčení, která trvala i více než šest hodin, na sebe bezprostředně navazovala. Nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku pak způsobuje i absence důvodů, pro které soud prvního stupně nevyhověl žalobcovu požadavku na navýšení odměny jeho obhájce na trojnásobek. A konečně žalobce nesouhlasí ani s uloženou povinností nahradit žalované náklady řízení, protože procesní úkony žalované nebyly účelné. Žalobce proto navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek v jeho zamítavém výroku o věci samé změnil a žalobě v plném rozsahu vyhověl, popřípadě aby tento rozsudek zrušil a v odvoláním napadené části jej vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

7. Žalovaná podala odvolání pouze proti vyhovujícímu výroku rozsudku soudu prvního stupně, a to v rozsahu částky 33 396 Kč s úroky z prodlení z této částky od 13. 12. 2023 do zaplacení. Nesouhlasí totiž s navýšením odměny žalobcova obhájce pro mimořádnou náročnost obhajoby na hlavních líčeních konaných ve dnech 24. 6. 2021, 1. 9. 2021, 2. 9. 2021 a 12. 11. 2021. Při hlavním líčení konaném dne 24. 6. 2021 totiž sice došlo k výslechu žalobcových spoluobžalovaných xxx. S. P., Xxx. xxx. T. K., xxx, a P. U. , ale obsah jejich výpovědí byl srozumitelný i laikovi. Xxx. S. P., xxx, vypovídala o mikrobiologické stránce své práce srozumitelně a jí prováděných vyšetřeních a Xxx. T. K., xxx, i P. U. se již k žádným odborným otázkám nevyjadřovali. Čtení většího množství listinných důkazů, k němuž tohoto dne došlo, pak již odpovídalo běžné náročnosti daného typu trestního řízení a nadto bylo honorováno v rámci navýšení počtu úkonů právní pomoci. Dále žalovaná nesouhlasí s navýšením odměny žalobcova obhájce na dvojnásobek za jeho účast na hlavním líčení konaném dne 1. 9. 2021, protože při něm nebyli vyslýcháni lékaři, ale laboranti. Jejich výpovědi přitom byly poměrně krátké a ohledně své odbornosti se vyjadřující pouze k obsahu žádanek, které vyplňovali. Také výslech svědka xxx. xxx. B., tehdejšího xxx xxx xxx xxx Všeobecné zdravotní pojišťovny Praha (dále jen VZP) směřoval pouze k objasnění obecných principů jeho tehdejšího působení ve VZP a popisu některých jejích postupů a organizačních záležitostí. Ani k porozumění jeho výpovědi nebylo třeba žádného nadstandardního vědomostního vybavení, natož pak z jiného než právního oboru. Nadto stěžejní aktivitu při výslechu svědků vyvíjel soud, státní zástupce a jiní obhájci. Ani na hlavním líčení konaném dne 2. 9. 2021 nebyla nutná vyšší míra náročnosti obhajoby žalobce, protože svědkyně xxx. R. H., xxx., a svědek xxx. xxx. O. M., xxx., se vyjadřovali ke své práci laborantů v laboratoři společnosti Chxxxn, s. r. o. A konečně žalovaná nesouhlasí ani s navýšením odměny žalobcova obhájce za jeho závěrečnou řeč uskutečněnou dne 12. 11. 2021. Z jejího obsahu totiž nevyplývá, že by řešila nějaké odborné otázky a nadto proběhla pouze v době od 12:39 hodin do 14:28 hodin, takže ve svém rozsahu nepřesáhla dobu dvou hodin. Žalovaná proto navrhla, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně v odvoláním napadeném vyhovujícím výroku, a to ohledně částky 33 396 Kč s příslušenstvím, změnil a žalobu i v tomto rozsahu zamítl.

8. Odvolací soud v odvoláním účastníků dotčeném rozsahu přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212 a § 212a o. s. ř.), a poté dospěl k závěru, že odvolání žalobce je důvodné pouze částečně a odvolání žalované důvodné není.

9. Soud prvního stupně provedl dokazování v rozsahu potřebném pro zjištění skutkového stavu věci a provedené důkazy hodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech (§ 132 o. s. ř.). Na základě správně zjištěného skutkového stavu soud prvního stupně učinil i přiléhavá skutková zjištění, která mají oporu v provedeném dokazování. Odvolací soud proto z těchto skutkových závěrů v plném rozsahu z nich vychází.

10. Odvolací soud předně neshledává důvodnými odvolací námitky o nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku, když přezkoumatelnost rozhodnutí soudu prvního stupně je předpokladem především pro to, aby se účastník mohl domáhat svých práv u odvolacího soudu (srovnej usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 10. 2015, sp. zn. 22 Cdo 3814/2015). V daném případě odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně splňuje podmínky i náležitosti § 157 odst. 2 o. s. ř., je z něj zcela zřejmé, na jakém skutkovém a právním základě soud prvního stupně o žalobou uplatněném nároku rozhodl a dále i to, jaké důvody jej k výslednému rozhodnutí vedly. Ostatně na podkladě odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně žalobce jednoznačně formuloval nejen své výhrady proti tomuto rozsudku, ale také přesně specifikoval konkrétní odvolací důvody. Odvolací soud proto neshledal rozsudek soudu prvního stupně jako nepřezkoumatelný pro jeho nesrozumitelnost nebo nedostatek důvodů.

11. Ve stručnosti pak lze shrnout, že soud prvního stupně rozhodoval napadeným rozsudkem o zbývajícím nároku žalobce vůči žalované na zaplacení částky ve výši 178 112 Kč s příslušenstvím představující náhradu škody v podobě vynaložených nákladů právního zastoupení žalobce v trestním řízení, které bylo následně shledáno jako nezákonně vedené. Konkrétně se zmíněná částka skládá z celkem třiceti dvou úkonů právní služby spočívajících v účasti žalobcova obhájce na celkem dvanácti dnech hlavního líčení v této trestní věci, a to 23. 6. 2021, 24. 6. 2021, 31. 8. 2021, 1. 9. 2021, 2. 9. 2021, 3. 9. 2021, 29. 9. 2021, 30. 9. 2021, 13. 10. 2021, 11. 11. 2021, 12. 11. 2021 a dále 21. 12. 2021, u nichž žalobce z důvodu jejich mimořádné náročnosti požadoval zvýšení standardní mimosmluvní odměny advokáta na trojnásobek ve smyslu § 12 odst. 1 advokátního tarifu.

12. Stát odpovídá za škodu způsobenou zahájením trestního stíhání, které neskončilo pravomocným odsuzujícím rozhodnutím trestního soudu. Uvedený závěr vychází z extenzivního výkladu, podle něhož se jedná o škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ČR z 21. 4. 2011 sp. zn. 30 Cdo 2371/2009). Soud prvního stupně tedy nepochybil, pokud se zabýval žalobou uplatněnými nároky z pohledu naplnění zákonných předpokladů objektivní odpovědnosti státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím, za které lze v projednávané věci považovat usnesení Policie České republiky o zahájení trestního stíhání žalobce ze dne 7. 3. 2017, č. j. NCOZ-9015-97/TČ-2016-410091, respektive ze dne 4. 3. 2019, č.j. NCOZ-9015-804/TČ-2016-412000-H. Soud prvního stupně dospěl rovněž ke správnému závěru o splnění zákonných podmínek odpovědnosti státu za škodu spočívající v nákladech žalobce vynaložených na obhajobu v trestním řízení, když majetková újma představovaná těmito náklady vznikla žalobci v příčinné souvislosti s vydáním nezákonných rozhodnutí o zahájení jeho trestního stíhání.

13. Jak již soud prvního stupně přiléhavě vysvětlil, osoba poškozená nezákonně vedeným trestním řízením má právo na náhradu škody za takové náklady obhajoby, které účelně vynaložila na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí. Nárok na zvýšení odměny obhájce pro mimořádnou obtížnost věci (§ 12 odst. 1 advokátního tarifu) soudní judikatura dovodila tehdy, kdy šlo o věc, která se svou náročností výrazně vymyká obvyklému standardu daného typu řízení (srovnej například nález Ústavního soudu ze dne 24. 7. 2024, sp. zn. III. ÚS 49/24 a ze dne 24. 6. 2025, sp. zn. III. ÚS 3488/24).

14. Odvolací soud je na podkladě skutkových zjištění o průběhu označených hlavních líčení toho názoru, že náročnost právních služeb poskytovaných obhájcem žalobce opodstatňuje navýšení odměny obhájce na dvojnásobek v souvislosti s účastí na hlavních líčeních, při nichž nedocházelo k pouhé reprodukci výsledků dokazování z přípravného řízení, nýbrž byl prováděno vlastní dokazování soudu prováděním výslechů svědků, znalců a čtením listin odborné povahy. Účast obhájce při těchto hlavních líčeních vykazovala vyšší náročnost poskytovaných právních služeb daných potřebou orientace v odborných otázkách, nároky na soustředění a připravenost adekvátním procesním způsobem reagovat na výsledky dokazování. Takto realizované úkony právní služby obhájce žalobce pak svou náročností opodstatňují zvýšení odměny na dvojnásobek ve smyslu § 12 odst. 1 advokátního tarifu. Současně však obhájcem žalobce vykonané úkony právní služby nelze hodnotit jako natolik mimořádně náročné, aby odůvodňovaly navýšení odměny na trojnásobek, když nebyly spojeny s aplikací cizího práva, užití cizího jazyka či orientací ve větším množství mimoprávních oborů. Důvodem pro požadované navýšení odměny pak není ani deklarovaná časová náročnost účasti na předmětných hlavních líčeních, když tato je ošetřena již právní úpravou v § 11 advokátního tarifu, kdy mimosmluvní odměna náleží za každý úkon právní služby, kterým je mimo jiné účast na jednání před soudem za každé započaté dvě hodiny (§ 11 odst. 1 písm. g/ advokátního tarifu).

15. Odvolací soud je ve shodě se soudem prvního stupně, pokud napadeným rozsudkem žalobou uplatněnému nároku vyhověl co do navýšení odměny za obhajobu žalobce na dvojnásobek za úkony právní služby spočívající v účasti u hlavních líčení konaných ve dnech 24. 6. 2021, 1. 9. 2021, 2. 9. 2021, 11. 11. 2021 a 12. 11. 2021.

16. Odvolací soud souhlasí se soudem prvního stupně, že dvojnásobné navýšení odměny žalobcova obhájce je opodstatněné za jeho účast na hlavním líčení konaném dne 24. 6. 2021, které trvalo od 9:30 hodin do 12:30 hodin a od 13:20 hodin do 15:15 hodin (3 úkony právní služby). Obhájce byl nucen soustředit se na výpovědi obžalovaných, kteří se v rámci své odbornosti vysvětlovali principy a specifika své činnosti a dále byly provedeny rozsáhlé listinné důkazy nacházející se v celkem padesáti svazcích. Zvýšené míře koncentrace a orientaci v odborných otázkách, které přesahují běžnou náročnosti trestné činnosti, která byla žalobci kladena za vinu, tudíž je i podle odvolacího soudu přiléhavé navýšení odměny žalobcova obhájce na dvojnásobek, čemuž odpovídá částka 6 900 Kč (3x 2300 Kč) a 21 % daň z přidané hodnoty.

17. Také účast žalobcova obhájce na hlavním líčení konaném dne 1. 9. 2021 a trvajícím od 13:10 hodin do 14:30 hodin (2 úkony právní služby) vyžadovala vyšší míru náročnosti, než která odpovídá danému typu trestního řízení. Zmíněného dne byly vyslýcháni laboranti, tedy odborníci, kteří se vyjadřovali ke specifikům své práce. Dále byl rozsáhle vyslýchán svědek xxx. xxx. M. B., tehdejší xxx xxx xxx xxx Všeobecné zdravotní pojišťovny (dále jen „VZP“), který se vyjadřoval k odborně i právně složitějším otázkám týkajících se vytváření smluv a fungování úhrady zdravotních výkonů, revizních mechanismů VZP a ekonomického nastavení vztahu mezi VZP a společností Chxxxn s. r. o. Pro výsledek vedeného trestního řízení se jednalo o výpověď významnou a nadstandardně odbornou, vyžadující zvýšenou míru koncentrace a orientace v rozsáhlém spise i v souběhu zdravotnických, smluvních a úhradových souvislostí. Míře náročnosti, kterou musel žalobcův obhájce vyvinout, proto i podle odvolacího soudu odpovídá dvojnásobné navýšení základní částky odměny, tedy přiznání částky 4 600 Kč. Námitku žalované, že žalobci navýšení nenáleží, protože při tomto hlavním líčení vyvíjel procesní aktivitu především soud, státní zástupce a další obhájci, odvolací soud neshledává příléhavou. Vystupoval-li totiž žalobce v předmětném trestním řízení jako pátý obžalovaný, logicky byl poslední, kterému byl poskytován prostor pro vyjádření se k prováděnému dokazování. Pakliže byly v té době již relevantní dotazy nebo připomínky k aktuální důkazní situaci více nebo méně vyčerpány, tak taková skutečnost nemůže jít k tíži žalobce. Nadto procesní aktivita každého ze subjektů zúčastněných při hlavním líčení může být ovlivněna jím zvolenou strategií. Lze tedy uzavřít, že větší nebo menší procesní aktivita žalobcova obhájce při hlavním líčení sama o sobě není nevypovídá o míře náročnosti jím vedené obhajoby. I

za účast na tomto hlavním líčení proto náleží žalobci další odškodnění ve výši 4 600 Kč (2x 2 300 Kč) a 21 % daň z přidané hodnoty.

18. Dále odvolací soud souhlasí se závěrem soudu prvního stupně, že také účast žalobcova obhájce při hlavním líčení konaném dne 2. 9. 2021 a trvajícím od 9:30 hodin do 11:25 hodin a od 12:30 hodin do 16:15 hodin (3 úkony právní služby) vyžadovala vyšší míru náročnosti, které odpovídá navýšení jeho odměny za obhajobu na dvojnásobek. Při tomto hlavním líčení byli totiž vyslechnuti další svědci, kteří se vyjadřovali k otázkám vyplývajícím z jejich oborné pracovní činnosti, což kladlo zvýšené nároky na koncentraci a současně i odbornou orientaci žalobcova obhájce. Konkrétně šlo o rozsáhlou výpověď svědkyně xxx. R. H., xxx., a dále o výpověď svědka xxx. xxx. O. M., xxx, kteří poměrně podrobně popisovali svou práci laborantů v laboratoři společnosti Chxxxn, s. r. o. týkající se specifik odběrů a analýzy v oddělení molekulární detekce patogenů, což představovalo podklad pro závěr o případném vzniku škody pojišťovnám, které v předmětném trestním řízení vystupovaly v postavení poškozených. Přiznání částky 6 900 Kč za účast žalobcova obhájce u předmětného hlavního líčení je proto i podle odvolacího soudu opodstatněné. Ohledně námitek žalované, že i při tomto hlavním líčení vyvíjel procesní aktivitu především soud, státní zástupce a další obhájci, pak odvolací soud pro stručnost odkazuje na svůj již výše vyjádřený závěr, že samotná konkrétní procesní aktivita obhájce není sama o sobě hlediskem vyjadřujícím náročnost daného úkonu obhajoby. I za toto hlavní líčení proto náleží žalobci odškodnění ještě ve výši 6 900 Kč (3x 2 300 Kč) a 21 % daň z přidané hodnoty.

19. Odvolací soud je také ve shodě se soudem prvního stupně ohledně opodstatněnosti navýšení odměny obhájce žalobce za účast při hlavním líčení konaném dne 11. 11. 2021 od 10:00 hodin do 15:40 hodin (3 úkony právní služby). Při tomto hlavním líčení byla totiž vyslechnuta znalkyně MUDr. Dagmar Malotová, která svou výpovědí stvrdila svůj znalecký posudek z oboru zdravotnictví – mikrobiologie. Vyslechnut byl rovněž svědek Xxx. xxx. R. Z., xxx a byl zahájen přednes závěrečných řečí. Účast obhájce při tomto hlavním líčení tedy s ohledem na odbornost znalkyně i vyslýchaného svědka kladla zvýšené nároky na soustředění přítomných obhájců a jejich orientaci v odborných otázkách. Odvolací tedy shodně se soudem prvního stupně považuje za přiléhavé, aby odměna obhájce žalobce byla za účast u tohoto hlavního líčení zvýšena na dvojnásobek, čemuž odpovídá přiznání částky 6 900 Kč (3x 2 300 Kč) a 21 % daň z přidané hodnoty.

20. Rovněž účast žalobcova obhájce na hlavním líčení konaném dne 12. 11. 2021 od 12:39 hodin do 14:28 hodin (3 úkony právní služby), kdy došlo k přednesům závěrečných řečí, obhájce žalobce, konkrétně, se podle odvolacího soudu svou náročností vymyká běžnému typu této fáze trestního řízení. Přednes závěrečné řeči žalobcova obhájce totiž vyžadoval nadstandardní koncentraci pro výsledné shrnutí rozsáhlého spisového materiálu a nadto i odborně náročného dokazování. Odvolací soud pak souhlasí se soudem prvního stupně, že zmíněným okolnostem odpovídá navýšení odměny na dvojnásobek za celou dobu jeho účasti na hlavním líčení, tedy celkem o dalších 6 900 Kč (3x 2 300 Kč) a 21 % daně z přidané hodnoty.

21. Odvolací soud na rozdíl od soudu prvního stupně nicméně dovodil, že náhrada nákladů vynaložených žalobcem na obhajobu v předmětném trestním řízení mu náleží ve zvýšené částce také za účast jeho obhájce na hlavním líčení konaném ve dnech 31. 8. 2021, 3. 9. 2021 a 29. 9. 2021, neboť i při těchto hlavních líčeních vykazovala obhajoba žalobce vyšší míru náročnosti než v běžné míře.

22. Účast žalobcova obhájce při hlavním líčení konaném dne 31. 8. 2021 a trvajícím od 9:30 hodin do 15:40 hodin (3 úkony právní služby) vyžadovala míru náročnosti, které odpovídá navýšení odměny za obhajobu na dvojnásobek. Při tomto hlavním líčení byli vyslechnuti další svědci, kteří se vyjadřovali k odborným otázkám vyplývajícím z jejich pracovního zařazení, což kladlo zvýšené nároky na koncentraci a současně i odbornou orientaci žalobcova obhájce. Svědkyně Z. S. K. byla poměrně rozsáhle vyslýchána ke své práci xxx xxx xxx xxx xxx xxx na ústředí VZP a svědci L. Ž.

a xxx. R. P. se vyjadřovali k podmínkám a způsobům analýzy vzorků od tzv. hematoonkologických pacientů, což souviselo s opodstatněností vykazování těchto výkonů k úhradě pojišťovnám. Argument soudu prvního stupně, že absence žalobce u tohoto hlavního líčení snižovala náročnost jeho obhajoby přitom odvolací soud nesdílí. Zvýšené náročnosti obhajoby žalobcova obhájce při zmíněném hlavním líčení dle odvolacího soudu odpovídá navýšení jeho odměny na dvojnásobek, čemuž odpovídá přiznání částky 9 200 Kč (3x 2 300 Kč) a 21 % daň z přidané hodnoty ve výši 1 932 Kč, celkem tedy odškodnění ještě ve výši 11 132 Kč.

23. Opodstatněným shledal odvolací soud také navýšení odměny žalobcova obhájce na dvojnásobek v souvislosti s jeho účastní na hlavním líčení konaném dne 3. 9. 2021, které trvalo od 9:30 hodin do 13:00 hodin (2 úkony právní služby), kdy bylo prováděno dokazování velkým množstvím listin odborného charakteru, což zvyšovalo nároky na soustředění a náročnost obhajoby. Nepřítomnost žalobce při tomto hlavním líčení ani žalovanou tvrzená procesní pasivita žalobcova obhájce nejsou dle odvolacího soudu okolnostmi, které by byly způsobilé závěr o zvýšené náročnosti obhajoby při tomto hlavním líčení zpochybnit. Odvolací soud tedy přiznal žalobci další odškodnění ve výši 4 600 Kč (2x 2 300 Kč), a to včetně 21 % daně z přidané hodnoty ve výši 966 Kč, celkem tedy 5 566 Kč.

24. Odvolací soud posoudil jako opodstatněný také požadavek žalobce na navýšení odměny jeho obhájce za účast na hlavním líčení konaném dne 29. 9. 2021, které trvalo od 9:30 hodin do 13:38 hodin (2 úkony právní služby) a soustředilo se na výpověď svědka R. Č., xxx společnosti Chxxxn s. r. o. a dále na čtení celkem dvaceti čtyř svědeckých výpovědí. Absence žalobce při tomto hlavním líčení ani mírnější procesní aktivita žalobcova obhájce podle odvolacího soudu nesnižovala náročnost obhajoby, na kterou byly kladeny zvýšené nároky co do orientace v odborných otázkách a potřeby soustředěnosti na odbornost a současně velký rozsah prokazovaných skutečností. Odvolací soud tedy přiznal žalobci odškodnění ve výši 4 600 Kč (2x 2 300 Kč), a to včetně 21 % daně z přidané hodnoty ve výši 966 Kč, celkem 5 566 Kč.

25. Ve vztahu ke zbývajícím úkonům právní služby vykonaných obhájcem žalobce v souvislosti s jeho účastí na hlavních líčeních konaných ve dnech 23. 6. 2021, dne 30. 9. 2021, dne 13. 10. 2021 a 21. 12. 2021 je odvolací soud ve shodě se soudem prvního stupně, že podmínky pro navýšení odměny obhájce splněny nebyly, když průběh těchto hlavních líčení nadstandardně zvýšené nároky na poskytované právní služby nekladl. Za rozhodnou okolnost pro uvedený závěr odvolací soud na rozdíl od soudu prvního stupně neshledává skutečnost, zda se hlavního líčení spolu s obhájcem osobně účastnil také žalobce. Podstatným nicméně shledává, že při hlavním líčení konaném dne 23. 6. 2021 došlo k zahájení projednávání věci před soudem a byla přednášena vyjádření přítomných osob k obžalobě bez nutností reagovat na výsledky prováděného dokazování. V případě hlavních líčení konaných ve dnech 30. 9. 2021 a 13. 10. 2021 pak bylo prováděno dokazování čtením výpovědí svědků z přípravného řízení, respektive čtením závěrů znaleckého posudku z přípravného řízení bez zvýšených nároků na koncentraci za účelem kladení dotazů a formulování vyjádření k aktuálním výsledkům dokazování. Zvýšené nároky na poskytované právní služby pak nelze spatřovat ani v účasti obhájce žalobce při hlavním líčení konaném dne 21. 12. 2026, když při něm bylo pokračováno v přednesu závěrečných řečí ostatních účastníků řízení bez nutnosti procesní reakce na vyslechnutá vyjádření.

26. Ze všech uvedených důvodů dospěl odvolací soud k závěru, že nad rámec náhrady přiznané žalobci napadeným rozsudkem soudu prvního stupně je namístě žalobci přiznat náhradu ve výši 22 264 Kč s příslušenstvím v podobě zákonného úroku z prodlení, odpovídající navýšení odměny obhájce žalobce na dvojnásobek za úkony právní služby, které vykonal v souvislosti s účastí na hlavních líčeních konaných ve dnech 31. 8. 2021, 3. 9. 2021 a 29. 9. 2021 (11 132 Kč + 5 566 Kč + 5 566 Kč). Odvolací soud proto podle § 219 o.s.ř. rozsudek soudu prvního stupně v odvoláním napadené části výroku I co do částky 33 396 Kč s příslušenstvím jako věcně správný potvrdil. V zamítavém výroku II. pak podle § 220 odst. 1 písm. a) rozsudek soudu prvního stupně změnil jen tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci ještě částku 22 264 Kč s příslušenstvím, jinak jej ve zbývající části tohoto výroku podle § 219 o.s.ř. také jako věcně správný potvrdil.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

27. Vzhledem k tomu, že odvolací soud částečně změnil rozsudek soudu prvního stupně rozhodoval podle § 224 odst. 2 o.s.ř. o nákladech řízení před soudy všech stupňů. O nákladech řízení před soudem prvního stupně, včetně prvního odvolacího řízení a dovolacího řízení, bylo rozhodnuto dle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 3 o.s.ř. tak, že žalované byla přiznána plná náhrada nákladů řízení, když byla ve výsledku procesně neúspěšná jen v nepatrné části (povinnost k náhradě škody 802 048,50 Kč) z celkového předmětu řízení (153 531 037,50 Kč). Výše přiznané náhrady nákladů činí 4 650 Kč a je tvořena paušální náhradou hotových výdajů nezastoupené žalované dle § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb.za vyjádření k žalobě ze dne 14. 12. 2023, přípravu na jednání konané dne 22. 4. 2024 a za účast na tomto jednání, vyjádření žalované ze dne 22. 5. 2024, nahlížení do spisu dne 24. 5. 2024 (viz nález Ústavního soudu ze dne ze dne 8. 3. 2021, sp. zn. I. ÚS 4012/18), přípravy na jednání konaného dne 17. 6. 2024 a za účast na tomto jednání, za účast na jednání dne 15. 8. 2024 , za sepis odvolání ze dne 25. 10. 2024, za vyjádření k odvolání žalobce ze dne 25. 11. 2024, za účast u jednání před odvolacím soudem dne 9. 4. 2025, za vyjádření k dovolání ze dne 26. 9. 2025, za účast u jednání před prvostupňovým soudem dne 13. 5. 2026. Celkem tedy žalované náleží náhrada za 11 úkonů učiněné do 31. 12. 2024 ve výši 300 Kč za úkon, tedy celkem 3 300 Kč, a náhrada za 3 úkony učiněné v době od 1. 1. 2025 ve výši po 450 Kč za úkon při analogické aplikaci § 13 odst. 4 advokátního tarifu (srovnej usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 11. 2025, sp. zn. 28 Cdo 2638/2025), tedy celkem 1 350 Kč.

26. O náhradě nákladů tohoto odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 142 odst. 1 a § 224 odst. 1 o. s. ř. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení, když žalobce ani žalovaná nebyli v odvolacím řízení úspěšní a míra jejich úspěchu i neúspěchu žalobce ve této fázi řízení tak byla v zásadě stejná.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat dovolání k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím soudu prvního stupně za podmínek stanovených v § 237 o. s. ř. ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení. Přípustnost dovolání přezkoumá dovolací soud.

Praha 16. září 2026

Mgr. Pavla Polednová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.